

Щастя, а де ти живеш

Григорій Сковорода

Щастя, а де ти живеш? Горлиці, скажіте!
Вівці у полі пасеш? Голуби, звістіте!
О щастя — наш ясний світ, О щастя — наш красний цвіт!
Ти мати і дім, появився, покажися!
Щастя, а де ти живеш? Мудрії, скажіте!
Чи в небі ти пиво п'єш? Книжники, возвістіте!
О щастя — наш ясний світ, О щастя — наш красний цвіт!
Ти мати і дім, появився, покажися.
Книжники мудрі мовчать, птицю ж не питаєш,
Де нашу матір шукать? І чи відшукаєш?
О щастя — наш ясний світ, О щастя — наш красний цвіт!
Щастя нема на землі, щастя і в небі не знайти,
Не знайти й у вуглі — в іншому треба шукати.
О щастя — наш ясний світ, О щастя — наш красний цвіт!
Небо і місяць, земля й зорі всі — прощайте!
Гавань ви злобна моя — більше не чекайте!
О щастя — наш ясний світ, О щастя — наш красний цвіт!
Я проминув небеса — ще як полетіти?
Був у найнижчих низах — ще що повідкрити?
О щастя — наш ясний світ, О щастя — наш красний цвіт!
Швидше і швидше лечу, скаче мій олень стрімко,
Вище небес хутко мчу: крин зелениться гінко.
О щастя, світе наш ясний!
О щастя, цвіте наш красний!
Ти мати і дім, я бачу і чую тебе!
Ласощ його — се гортань, очі голубині,
Всеньке — любов і Харрань, руки кришталинні.
О щастя — наш ясний світ, О щастя — наш красний цвіт!
Перстом мене не торкай — так не впізнаєш,
Зовні мене не шукай — не відшукаєш.
О щастя — наш ясний світ, О щастя — наш красний цвіт!
Гей! Наверни-но свій зір, бо він окриляє!
Вище стихії і гір мене підіймає.
О щастя — наш ясний світ, О щастя — наш красний цвіт!
Сядемо ж, братику мій, сядем для бесіди,
Гарний глагол твій живий чистить усі біди.
О щастя, світе наш ясний!

О щастя, цвіте наш красний!

Ти — мати і дім, бачу і чую я нині.

Стадо пасеш ти в кринах, з полудня в горах заснеш,

Не в Гергесенських полях — їхніх долинах — живеш.

О щастя, світе наш ясний!

О щастя, цвіте наш красний!

Ти — мати і дім, бачу і чую я нині.